

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 82.

Vydána dne 30. listopadu 1936.

Cena : Kč 2.80.

Obsah: **286.** Bernská úmluva o ochraně děl literárních a uměleckých ze dne 9. září 1886, revidovaná v Berlíně dne 13. listopadu 1908 a v Římě dne 2. června 1928.

286.

Bernská úmluva

o ochraně děl literárních a uměleckých ze dne 9. září 1886, revidovaná v Berlíně dne 13. listopadu 1908 a v Římě dne 2. června 1928.

Convention de Berne

pour la protection des œuvres littéraires et artistiques du 9 Septembre 1886 révisée à Berlin le 13 novembre 1908 et à Rome le 2 juin 1928.

LE PRESIDENT DU REICH ALLEMAND; LE PRESIDENT FEDERAL DE LA REPUBLIQUE D'AUTRICHE; SA MAJESTE LE ROI DES BELGES; LE PRESIDENT DES ETATS-UNIS DU BRESIL; SA MAJESTE LE ROI DES BULGARES; SA MAJESTE LE ROI DE DANEMARK; SA MAJESTE LE ROI D'ESPAGNE; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE D'ESTHONIE; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE DE FINLANDE; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE FRANÇAISE; SA MAJESTE LE ROI DE GRANDE-BRETAGNE, D'IRLANDE ET DES TERRITOIRES BRITANNIQUES AU DELA DES MERS, EMPEREUR DES INDES; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE; SON ALTESSE SERENISSIME LE REGENT DU ROYAUME DE HONGRIE; SA MAJESTE LE ROI D'ITALIE; SA MAJESTE L'EMPEREUR DU JAPON; SON ALTESSE ROYALE LA GRANDE DUCHESSE DE LUXEMBOURG;

(Překlad.)

Bernská úmluva

o ochraně děl literárních a uměleckých ze dne 9. září 1886, revidovaná v Berlíně dne 13. listopadu 1908 a v Římě dne 2. června 1928.

PRESIDENT ŘÍŠE NĚMECKÉ; SPOLKOVÝ PRESIDENT REPUBLIKY RAKOUSKÉ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGŮ; PRESIDENT SPOJENÝCH STÁTŮ BRASILSKÝCH; JEHO VELIČENSTVO KRÁL BULHARŮ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL DÁNSKÝ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKÝ; PRESIDENT REPUBLIKY ESTONSKÉ; PRESIDENT REPUBLIKY FINSKÉ; PRESIDENT REPUBLIKY FRANCOUZSKÉ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL VELKÉ BRITANIE, IRSKA A BRITSKÝCH ÚZEMÍ ZÁMOŘSKÝCH, CÍSAŘ INDICKÝ; PRESIDENT REPUBLIKY ŘECKÉ; JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝSOST SPRÁVCE KRÁLOVSTVÍ MAĎARSKÉHO; JEHO VELIČENSTVO KRÁL ITALSKÝ; JEHO VELIČENSTVO CÍSAŘ JAPONSKÝ; JEJÍ KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODKYNĚ LUCEMBURSKÁ; JEHO VELIČENSTVO SULTÁN MAROCKÝ; JEHO NEJJASNĚJŠÍ VÝ-

SA MAJESTE LE SULTAN DU MAROC; SON ALTESSE SERENISSIME LE PRINCE DE MONACO; SA MAJESTE LE ROI DE NORVEGE; SA MAJESTE LA REINE DES PAYS BAS; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE POLONAISE AU NOM DE LA POLOGNE ET DE LA VILLE LIBRE DE DANTZIG; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE PORTUGAISE; SA MAJESTE LE ROI DE ROUMANIE; SA MAJESTE LE ROI DE SUEDE; LE CONSEIL FEDERAL DE LA CONFEDERATION SUISSE; LES ETATS DE SYRIE ET DU GRAND LIBAN; LE PRESIDENT DE LA REPUBLIQUE TCHECOSLOVAQUE; SON ALTESSE LE BEY DE TUNIS,

Egalement animés du désir de protéger d'une manière aussi efficace et aussi uniforme que possible les droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques,

Ont résolu de réviser et de compléter l'Acte signé à Berlin le 13 novembre 1908.

Ils ont, en conséquence, nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président du Reich Allemand:

Son Excellence M. le Dr. h. c. Baron
Constantin von Neurath,
Ambassadeur d'Allemagne à Rome;

M. Georg Klauer,
Conseiller Ministériel au Ministère de la Justice;

M. Wilhelm Mackeben,
Conseiller de Légation au Ministère des Affaires
Etrangères;

M. le Dr. Eberhard Neugebauer,
Conseiller Ministériel au Ministère des Postes et Télégraphes;

M. le Dr. Johannes Mittelstaedt,
Conseiller Intime de Justice, Avocat à la Cour Suprême du Reich;

M. Maximilian Mintz,
Président du Groupe Allemand de l'Association Littéraire et Artistique Internationale;

M. le Dr. h. c. Max von Schillings,
Professeur, Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts, Membre du Comité de l'Association des Compositeurs Allemands;

SOST PRINC MONACKÝ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL NORSKÝ; JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKÁ; PRESIDENT REPUBLIKY POLSKÉ ZA POLSKO A SVOBODNÉ MĚSTO GDANSK; PRESIDENT REPUBLIKY PORTUGALSKÉ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL RUMUNSKÝ; JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKÝ; SPOLKOVÁ RADA KONFEDERACE ŠVÝCARSKÉ; STÁTY SYRIE A VELKÉHO LIBANONU; PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ; JEHO VÝSOST BEY TUNISKÝ.

Stejně prodchnuti přáním chrániti způsobem co možná účinným, jakož i jednotným práva původců na jejich literární a umělecká díla,

rozhodli se revidovati a doplniti akt podepsaný v Berlíně dne 13. listopadu 1908.

K tomu cíli jmenovali plnomocníky:

President říše Německé:

Jeho Excellenci p. Dr. h. c. barona
Constantina von Neurath,
německého velvyslance v Římě;

p. Jiřího Klauer-a,
ministerského radu v ministerstvu spravedlnosti;

p. Viléma Mackeben-a,
vyslanceckého radu v ministerstvu zahraničních věcí;

p. Dr. Eberharda Neugebauer-a,
ministerského radu v ministerstvu pošt a telegrafů;

p. Dr. Jana Mittelstaedt-a,
tajného justičního radu, advokáta u Nejvyššího soudu
Říše;

p. Maximiliána Mintz-a,
presidenta německé skupiny mezinárodního sdružení
literárního a uměleckého;

p. Dr. h. c. Maxe von Schillings,
profesora, senátora pruské akademie umění, člena
výboru sdružení německých skladatelů;

M. le Dr. Ludwig Fulda,

Sénateur de l'Académie Prussienne des Beaux Arts,
Président de la Société des Auteurs et Compositeurs
Dramatiques Allemands, Président de la Fédération
Internationale des Auteurs et Compositeurs Drama-
tiques et Vice-Président de la Confédération Interna-
tionale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs;

**Le Président Fédéral de la
République d'Autriche:**

M. le Dr. Auguste Hesse,
Conseiller Ministériel;

Sa Majesté le Roi des Belges:
**Son Excellence M. le Comte della Faille
de Leverghem,**

Ambassadeur de S. M. le Roi des Belges à Rome;

Son Excellence M. Jules Destrée,
Membre de la Chambre des Représentants, Ministre
Plénipotentiaire;

M. Paul Wauwermans,
Membre de la Chambre des Représentants;

**Le Président des Etats-Unis
du Brésil:**

Son Excellence M. F. Pessoa de Queiroz,
Ancien diplomate, journaliste, Député, Membre de la
Commission de Diplomatie et Traités de la Chambre;

**M. Joao Severiano da Fonseca Hermes,
Junior,**
Premier Secrétaire de l'Ambassade du Brésil à Rome;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:
M. Stoil C. Stoiloff,
Conseiller de la Légation de Bulgarie à Rome;

Sa Majesté le Roi de Danemark:
Son Excellence M. I. C. W. Kruse, Chambellan,
Ministre de Danemark à Rome;

M. F. Graae,
Chef de Département au Ministère de l'Instruction
Publique;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Francisco de Paula Alvarez Ossorio,
Avocat, Chef d'Administration de la Corporation des
Archivistes, Bibliothécaires et Archéologues, Sous-
Directeur du Musée Archéologique National;

**Le Président de la République
d'Esthonie:**

Son Excellence M. Karl Tofer,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
d'Esthonie à Rome;

p. Dr. Ludwiga Fulda,

senátora pruské akademie umění; presidenta společ-
nosti německých autorů a dramatických skladatelů,
presidenta mezinárodní federace autorů a skladatelů
dramatických a místopředsedu mezinárodní konfede-
race společností autorů a skladatelů;

**Spolkový president republiky
Rakouské:**

p. Dr. Augusta Hesse-a,
ministerského radu;

Jeho Veličenstvo král Belgů:
**Jeho Excellenci p. hraběte della
Faille de Leverghem,**

velvyslance J. V. krále Belgů v Římě;

Jeho Excellenci p. Julia Destrée-a,
člena poslanecké sněmovny, zplnomocněného ministra;

p. Pavla Wauwermans-e,
člena poslanecké sněmovny;

**President Spojených států
Brasílských:**

Jeho Excellenci p. F. Pessoa de Queiroz,
bývalého diplomata, žurnalistu, poslance, člena ko-
mise pro diplomacii a státní smlouvy;

**p. Joao Severiano da Fonseca Hermes-a
juniora,**
prvního tajemníka brasílského velvyslanectví
v Římě;

Jeho Veličenstvo král Bulharů:
p. Stoil C. Stoiloff-a,
radu bulharského vyslanectví v Římě;

Jeho Veličenstvo král Dánský:
Jeho Excellenci p. I. C. W. Kruse-a,
komořího, dánského ministra v Římě;

p. F. Graae,
odborového přednostu v ministerstvu veřejného
vyučování;

**Jeho Veličenstvo král
španělský:**

p. Františka de Paula Alvarez-a Ossorio,
advokáta, přednostu správy spolku archivářů, biblio-
tekářů a archeologů, náměstka ředitele Národního
archeologického musea;

President republiky Estonské:

Jeho Excellenci p. Karla Tofer-a,
estonského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Římě;

**Le Président de la République
de Finlande:**

Son Excellence M. le Dr. **Emile Setälä**,
Professeur à l'Université de Helsinki, Envoyé Extra-
ordinaire et Ministre de Finlande à Copenhague, an-
cien Ministre des Affaires Etrangères;

Son Excellence M. le Dr. **Rolf Thesleff**,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Finlande à Rome;

M. George Winckelmann,
Conseiller de Légation, Chef de la Direction juridique
au Ministère des Affaires Etrangères;

**Le Président de la République
Française:**

Son Excellence M. **Maurice de Beaumarchais**,
Ambassadeur de la République Française à Rome;

M. Marcel Plaisant,
Député, Avocat à la Cour d'Appel de Paris;

M. Grunebaum-Ballin,
Maître des Requêtes honoraire au Conseil d'Etat, Pré-
sident du Conseil de Préfecture de la Seine, Juriscon-
sulte de la Direction Générale des Beaux Arts;

M. Drouets,
Directeur de la Propriété Industrielle au Ministère du
Commerce;

M. Georges Maillard,
Avocat à la Cour d'Appel de Paris, Président de l'As-
sociation Littéraire et Artistique Internationale;

M. André Rivoire,
Président de la Société Française des Orateurs et
Conférenciers, ancien Président de la Société des
Auteurs et Compositeurs Dramatiques, Président de
la Confédération Internationale des Sociétés
d'Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

M. Romain Coolus,
Président d'honneur de la Société des Auteurs et
Compositeurs Dramatiques. Délégué Général de la
Confédération des Travailleurs Intellectuels;

M. André Messenger,
Membre de l'Institut, ancien Président de la Société
des Auteurs et Compositeurs Dramatiques;

**Sa Majesté le Roi de Grande-
Bretagne, d'Irlande et des Terri-
toires Britanniques Au Delà des
Mers, Empereur des Indes:**

Pour la Grande Bretagne et l'Irlande
du Nord:

Sir Sydney Chapman, K. C. B., C. B. E.,
Principal Conseiller Economique du Gouvernement de
Sa Majesté Britannique;

President republiky Finské:

Jeho Excellenci p. Dr. **Emila Setälä-a**,
profesora university v Helsinkách, mimořádného vy-
slance a finského ministra v Kodani, bývalého minis-
tra zahraničních věcí;

Jeho Excellenci p. Dr. **Rolfa Thesleff-a**,
finského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Římě;

p. **Jiřího Winckelmann-a**,
vyslaneckého radu, přednostu právního oddělení v mi-
nisterstvu zahraničních věcí;

**President republiky
Francouzské:**

Jeho Excellenci p. **Mořice de Beaumarchais**,
velvyslance republiky Francouzské v Římě;

p. **Marcela Plaisant-a**,
poslance, advokáta u odvolacího soudu v Paříži;

p. **Grunebaum-a Ballin-a**,
čestného zpravodaje ve státní radě, presidenta rady
prefektury seinské, právního znalce generálního ředi-
telství umění;

p. **Drouets-a**,
ředitele průmyslového vlastnictví v ministerstvu
obchodu;

p. **Jiřího Maillard-a**,
advokáta odvolacího soudu v Paříži, presidenta mezi-
národního sdružení literárního a uměleckého;

p. **Andrého Rivoire-ho**,
presidenta francouzské společnosti řečníků a před-
nášečů, bývalého presidenta společnosti dramatických
autorů a skladatelů, presidenta mezinárodní konfe-
derace společností dramatických autorů a skladatelů;

p. **Romaina Coolus-e**,
čestného presidenta společnosti dramatických autorů
a skladatelů, generálního delegáta konfederace dušev-
ních pracovníků;

p. **Andrého Messenger-a**,
člena ústavu, bývalého presidenta společnosti drama-
tických autorů a skladatelů;

**Jeho Veličenstvo král Velké
Britanie, Irska a britských úze-
mí zámořských, císař indický:**

Za Velkou Britanii a Severní Irsko:

Sira Sydneye Chapman-a, K. C. B., C. B. E.,
vedoucího hospodářského radu vlády Jeho Britského
Veličenstva;

M. William Smith Jarratt,

Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

M. Alfred James Martin, O. B. E.,

Sous-Contrôleur au Département de la Propriété Industrielle;

Pour le Dominion du Canada:

M. l'Hon. Philippe Roy, C. P.,

Commissaire Général du Canada à Paris;

Pour le Commonwealth d'Australie:

Sir William Harrison Moore, K. B. E., C. M. G.;

Pour le Dominion de la Nouvelle Zélande:

M. Samuel George Raymond, K. C.;

Pour l'Etat Libre d'Irlande:

M. Michael Mac White,

Représentant de l'Etat Libre d'Irlande à la Société des Nations;

Pour l'Inde:

M. G. Graham Dixon;

Le Président de la République Hellénique:

Son Excellence M. Nicolas Mavroudis,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Grèce à Rome;

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

Son Excellence André de Hóry,

Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

Son Excellence M. le Pror. Vittorio Scialoja,
Ministre d'Etat, Sénateur;

Son Excellence M. Edoardo Piola-Caselli,
Président de Chambre à la Cour de Cassation;

M. Vincenzo Morello,

Sénateur, Président de la Société des Auteurs;

M. Ermanno Amicucci,

Député;

M. Arrigo Solmi,

Député, Professeur à l'Université de Pavie;

p. Viléma Smitha Jarratt-a,

kontrolora v oddělení průmyslového vlastnictví;

p. Alfreda Jamese Martin-a, O. B. E.,

náměstka kontrolora v oddělení průmyslového vlastnictví;

Za dominium Kanadské:

p. ctihod. Filipa Roy-a, C. P.,

kanadského generálního komisaře v Paříži;

Za Commonwealth Australský:

Sira Viléma Harissona Moore-a,

K. B. E., C. M. G.;

Za dominium Nový Zéland:

p. Samuela Jiřího Raymond-a, K. C.;

Za Svobodný stát Irský:

p. Michaela Mac White-ho,

zástupce svobodného státu Irského u Společnosti národů;

Za Indii:

p. G. Grahama Dixon-a;

President republiky Řecké:

Jeho Excellenci p. Mikuláše Mavroudis-e,

řeckého mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Římě;

Jeho Nejjasnější Výsost správce království Maďarského:

Jeho Excellenci André-a de Hóry-ho,

maďarského mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Římě;

Jeho Veličenstvo král Italský:

Jeho Excellenci p. profesora Vittoria Scialoju,
státního ministra, senátora;

Jeho Excellenci p. Eduarda Piola-Caselli-ho,
senátního presidenta u kasačního soudu;

p. Vincence Morello-a,

senátora, presidenta společnosti autorů;

p. Ermanna Amicucci-ho,

poslance;

p. Arriga Solmi-ho,

poslance, profesora university v Pavii;

M. le Prof. Amedeo Giannini,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
honoraire;

M. Domenico Barone,
Conseiller d'Etat;

M. Cesare Vivante,
Professeur de droit commercial à l'Université de
Rome;

M. Emilio Venezian,
Inspecteur Général au Ministère de l'Economie Na-
tionale;

M. le Dr. Alfredo Jannoni-Sebastianini,
Directeur du Bureau de la Propriété Intellectuelle;

M. Mario Ghiron,
Professeur à l'Université de Rome;

Sa Majesté l'Empereur
du Japon:

Son Excellence M. Michikazu Matsuda,
Ambassadeur du Japon à Rome;

M. Tomoharu Akagi,
Directeur au Bureau de Reconstruction;

Son Altesse Royale la Grande
Duchesse de Luxembourg:

M. Victor Auguste Bruck,
Docteur en Droit, Consul du Luxembourg à Rome;

Sa Majesté le Sultan
du Maroc:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais,
Ambassadeur de la République Française à Rome;

Son Altesse Sérénissime le
Prince de Monaco:

M. Raoul Sauvage,
Chancelier de la Légation de Monaco à Rome;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

Son Excellence M. Arnold Ræstad,
Docteur en Droit, ancien Ministre des Affaires Etran-
gères;

Sa Majesté la Reine des
Pays-Bas:

M. H. L. De Beaufort,
Docteur en Droit;

M. le Dr. F. W. J. G. Snijder de Wissenkerke,
ancien Conseiller du Ministère de la Justice, ancien
Président du Conseil des Brevets, Président du
Groupe Néerlandais de l'Association Littéraire et
Artistique Internationale;

p. profesora Amedea Giannini-ho,
mimořádného vyslance a čestného zplnomocněného
ministra;

p. Dominika Barone-a,
státního radu;

p. Cesara Vivante-ho,
profesora obchodního práva na universitě v Římě;

p. Emilia Venezian-a,
generálního inspektora v ministerstvu národního hos-
podářství;

p. Dr. Alfreda Jannoni-Sebastianini-ho,
ředitele úřadu duševního vlastnictví;

p. Maria Chiron-a,
profesora university v Římě;

Jeho Veličenstvo císař
Japonský:

Jeho Excellenci p. Michikazu Matsudu,
japonského velvyslance v Římě;

p. Tomoharu Akagi-ho,
ředitele úřadu pro rekonstrukci;

Její královská Výsost velko-
vévodkyně Lucemburská:

p. Viktora Augusta Bruck-a,
doktora práv, lucemburského konsula v Římě;

Jeho Veličenstvo sultán
Marocký:

Jeho Excellenci p. Mořice de Beaumarchais,
velvyslance republiky Francouzské v Římě;

Jeho Nejjasnější výsost princ
Monacký:

p. Raoula Sauvage-ho,
kancléře monackého vyslanectví v Římě;

Jeho Veličenstvo král Norský:

Jeho Excellenci p. Arnolda Raestad-a,
doktora práv, bývalého ministra zahraničních věcí;

Její Veličenstvo královna
Nizozemská:

p. H. L. de Beaufort,
doktora práv;

p. Dr. F. W. J. G. Snijder-a de Wissenkerke,
bývalého radu v ministerstvu spravedlnosti, bývalého
presidenta patentní rady, presidenta nizozemské sku-
piny mezinárodního sdružení literárního a umě-
leckého;

M. le Dr. L. J. Plemp van Duiveland,
Directeur du Service de Presse au Ministère des
Affaires Etrangères;

**Le Président de la République
Polonaise:**

Pour la Pologne:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski,
Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Di-
recteur du Département Législatif au Ministère de
la Justice;

M. le Prof. Fryderyk Zoll,
Professeur à l'Université de Cracovie;

Pour la Ville Libre de Dantzig:

Son Excellence M. Stefan Sieczkowski,
Procureur de la Cour de Cassation à Varsovie, Di-
recteur du Département Législatif au Ministère de la
Justice;

**Le Président de la République
Portugaise:**

Son Excellence M. Enrique Trindade Coelho,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Portugal à Rome;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Theodore Solacolo,
Avocat;

Sa Majesté le Roi de Suède:

**Son Excellence M. le Baron Erik Marks
de Wurtemberg,**
ancien Ministre des Affaires Etrangères, Président
de la Cour d'Appel de Stockholm;

M. Erik Lidforss,
Avocat;

**Le Conseil Fédéral de la Con-
fédération suisse:**

Son Excellence M. Georges Wagnière,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Suisse à Rome;

M. Walther Kraft,
Directeur du Bureau Fédéral de la Propriété Intel-
lectuelle;

M. Adolf Streuli,
Docteur en Droit et Avocat à Zurich;

**Le Président de la République
Française:**

Pour le Etats de Syrie et du Grand Liban:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais,
Ambassadeur de la République Française à Rome;

p. Dr. L. J. Plempa van Duiveland,
ředitel tiskového oddělení v ministerstvu zahranič-
ních věcí;

**President republiky
Polské:**

Za Polsko:

Jeho Excellenci p. Štefana Sieczkowski-ho,
státního zástupce u kasačního soudu ve Varšavě, ře-
ditele zákonodárního oddělení v ministerstvu sprave-
dnosti;

p. profesora Bedřicha Zoll-a,
profesora university v Krakově;

Za svobodné město Gdansk:

Jeho Excellenci p. Štefana Sieczkowski-ho,
státního zástupce u kasačního soudu ve Varšavě, ře-
ditele zákonodárního oddělení v ministerstvu sprave-
dnosti;

**President republiky
Portugalské:**

Jeho Excellenci p. Enrique Trindade Coelho,
portugalského mimořádného vyslance a zplnomocně-
ného ministra v Římě;

Jeho Veličenstvo král Rumunský:

p. Teodora Solacolo,
advokáta;

Jeho Veličenstvo král švédský:

**Jeho Excellenci p. barona Erika Marks de
Würtemberg,**
bývalého ministra zahraničních věcí, presidenta odvo-
lacího soudu ve Stockholmu;

p. Erika Lidforsse,
advokáta;

**Spolková rada konfederace
švýcarské:**

Jeho Excellenci p. Jiřího Wagnière-a,
švýcarského mimořádného vyslance a zplnomocněného
ministra v Římě;

p. Waltera Kraft-a,
ředitel spolkového úřadu duševního vlastnictví;

p. Adolfa Streuli-ho,
doktora práv a advokáta v Curychu;

**President republiky
Francouzské:**

Za státy Syrie a Velký Libanon:

Jeho Excellenci p. Mořice de Beaumarchais,
velvyslanec republiky Francouzské v Římě;

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Son Excellence M. le Dr. Vojtěch Mastný,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire
de Tchécoslovaquie à Rome;

M. le Dr. Karel Hermann-Otavský,
Professeur à la Faculté de Droit de l'Université Ca-
rolina de Prague, Président du Groupe National de
l'Association Littéraire et Artistique Internationale;

Son Altesse le bey de Tunis:

Son Excellence M. Maurice de Beaumarchais,
Ambassadeur de la République Française à Rome;

Lesquels, à ce dûment autorisés, sont con-
venus de ce qui suit:

Article 1er.

Les Pays auxquels s'applique la présente
Convention sont constitués à l'état d'Union
pour la protection des droits des auteurs sur
leurs œuvres littéraires et artistiques.

Article 2.

(1) Les termes « œuvres littéraires et
artistiques » comprennent toutes les pro-
ductions du domaine littéraire, scientifique
et artistique, quel qu'en soit le mode ou la
forme d'expression, telles que: les livres, bro-
chures et autres écrits; les conférences, allo-
cutions, sermons et autres œuvres de même
nature; les œuvres dramatiques ou dramatio-
musicales, les œuvres choréographiques et les
pantomimes, dont la mise en scène est fixée
par écrit ou autrement; les compositions mu-
sicales avec ou sans paroles; les œuvres de
dessin, de peinture, d'architecture, de sculp-
ture, de gravure et de lithographie; les illus-
trations, les cartes géographiques; les plans,
croquis et ouvrages plastiques, relatifs à la
géographie, à la topographie, à l'architecture
ou aux sciences.

(2) Sont protégés comme des ouvrages
originaux, sans préjudice des droits de l'au-
teur de l'œuvre originale, les traductions,
adaptations, arrangements de musique et
autres reproductions transformées d'une
œuvre littéraire ou artistique, ainsi que les
recueils de différentes œuvres.

(3) Les Pays de l'Union sont tenus d'as-
surer la protection des œuvres mentionnées
ci-dessus.

(4) Les œuvres d'art appliqué à l'industrie
sont protégées autant que permet de le faire
la législation intérieure de chaque Pays.

President republiky
Československé:

Jeho Excellenci p. Dr. Vojtěcha Mastného,
československého mimořádného vyslance a zplnomoc-
něného ministra v Římě;

p. Dr. Karla Hermann-Otavského,
profesora právnické fakulty Karlovy university
v Praze, presidenta národní skupiny mezinárodního
sdružení literárního a uměleckého;

Jeho Výsost bey Tuniský:

Jeho Excellenci p. Mořice de Beaumarchais,
velvyslance republiky Francouzské v Římě;

kterí, byvše k tomu řádně zmocnění, sjed-
nali toto:

Článek 1.

Státy, na něž se vztahuje tato úmluva, tvoří
Jednotu na ochranu původských práv k dí-
lům literárním a uměleckým.

Článek 2.

(1) Výrazy „díla literární a umělecká“ roz-
umějí se všechny výtvořiny oboru literárního,
vědeckého a uměleckého, nehledě k tomu, ja-
kým způsobem anebo jakou formou byly vy-
jádřeny, jako: knihy, brožury a jiná díla slo-
vesná; přednášky, proslovy, kázání a jiná díla
téhož rázu; díla dramatická nebo dramaticko-
hudební, díla choreografická a pantomimická,
pokud jest jevištní děj ustálen písemně nebo
jiným způsobem; skladby hudební se slovy
nebo beze slov; díla umění kreslířského, ma-
lířského, stavitelského, sochařského, rytec-
kého a litografického; ilustrace, zeměpisné
mapy; plány, náčrty a plastická díla z oboru
zeměpisu, místopisu, umění stavitelského
nebo věd.

(2) Jako původní díla jsou chráněny bez
újmů původského práva k původnímu dílu
překlady, úpravy, hudební úpravy a jiné zmé-
něné reprodukce díla literárního nebo umělec-
kého, jakož i sbírky různých děl.

(3) Státy Jednoty jsou povinny zajistiti
ochranu děl výše zmíněných.

(4) Díla užitého umění v průmyslu jsou
chráněna, pokud to připouští vnitřní zákono-
dárství toho kterého státu.

Article 2-bis.

(1) Est réservée à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté d'exclure partiellement ou totalement de la protection prévue à l'article précédent les discours politiques et les discours prononcés dans les débats judiciaires.

(2) Est réservée également à la législation intérieure de chaque Pays de l'Union la faculté de statuer sur les conditions dans lesquelles les conférences, allocutions, sermons et autres œuvres de même nature pourront être reproduits par la presse. Toutefois l'auteur seul aura le droit de réunir lesdites œuvres en recueil.

Article 3.

La présente Convention s'applique aux œuvres photographiques et aux œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie. Les Pays de l'Union sont tenus d'en assurer la protection.

Article 4.

(1) Les auteurs ressortissant à l'un des Pays de l'Union jouissent, dans les Pays autres que le pays d'origine de l'œuvre, pour leurs œuvres, soit non publiées, soit publiées pour la première fois dans un Pays de l'Union, des droits que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, ainsi que des droits spécialement accordés par la présente Convention.

(2) La jouissance et l'exercice de ces droits ne sont subordonnés à aucune formalité; cette jouissance et cet exercice sont indépendants de l'existence de la protection dans le pays d'origine de l'œuvre. Par suite, en dehors des stipulations de la présente Convention, l'étendue de la protection, ainsi que les moyens de recours garantis à l'auteur pour sauvegarder ses droits, se règlent exclusivement d'après la législation du Pays où la protection est réclamée.

(3) Est considéré comme Pays d'origine de l'œuvre: pour les œuvres non publiées, celui auquel appartient l'auteur; pour les œuvres publiées, celui de la première publication; et pour les œuvres publiées simultanément dans plusieurs Pays de l'Union, celui d'entre eux dont la législation accorde la durée de protection la plus courte. Pour les œuvres publiées simultanément dans un pays étranger à l'Union et dans un Pays de l'Union, c'est ce dernier pays qui est exclusivement considéré comme pays d'origine.

Článek 2 bis.

(1) Každému státu Jednoty je volno, aby vnitřním zákonodárstvím vyloučil zčásti anebo zcela z ochrany podle předešlého článku řeči politické a řeči pronesené v soudních jednáních.

(2) Každému státu Jednoty je volno, aby určil vnitřním zákonodárstvím podmínky, za kterých mohou býti otištěny přednášky, proslovy, kázání a jiná díla téhož rázu. Avšak jen původce bude oprávněn tato díla spojití ve sbírku.

Článek 3.

Tato úmluva platí o fotografických dílech a o dílech zhotovených postupem obdobným postupu fotografickému. Státy Jednoty jsou povinny zajistiti jich ochranu.

Článek 4.

(1) Původci příslušní do některého ze států Jednoty mají v ostatních státech Jednoty kromě státu původu díla pro svoje díla, ať neuveřejněná či uveřejněná po prvé v některém státě Jednoty, práva, která příslušné zákony těchto států již poskytují nebo budoucně poskytnou vlastním příslušníkům, jakož i práva touto úmluvou zvláště poskytnutá.

(2) Požívání a výkon těchto práv nejsou podrobeny žádné formalitě; toto požívání a tento výkon nezávisí na ochraně platné ve státě původu díla. Proto, pokud tato úmluva nemá ustanovení, řídí se rozsah ochrany, jakož i právní prostředky vyhrazené původci k hájení jeho práv výlučně zákonodárstvím státu, kde se žádá za ochranu.

(3) Za stát původu díla se pokládá: pro díla neuveřejněná stát, jehož příslušníkem jest původce; pro díla uveřejněná stát, ve kterém byla po prvé uveřejněna; pro díla uveřejněná zároveň v několika státech Jednoty ten stát, jehož zákonodárství poskytuje nejkratší ochrannou dobu. Pokud jde o díla uveřejněná zároveň ve státě, který není členem Jednoty, a ve státě Jednoty, pokládá se tento výlučně za stát původu.

(4) Par « œuvres publiées » il faut, dans le sens de la présente Convention, entendre les œuvres éditées. La représentation d'une œuvre dramatique ou dramatico-musicale, l'exécution d'une œuvre musicale, l'exposition d'une œuvre d'art et la construction d'une œuvre d'architecture ne constituent pas une publication.

Article 5.

Les ressortissants de l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans un autre Pays de l'Union, ont, dans ce dernier Pays, les mêmes droits que les auteurs nationaux.

Article 6.

(1) Les auteurs ne ressortissant pas à l'un des Pays de l'Union, qui publient pour la première fois leurs œuvres dans l'un de ces Pays, jouissent, dans ce Pays, des mêmes droits que les auteurs nationaux, et dans les autres Pays de l'Union, des droits accordés par la présente Convention.

(2) Néanmoins, lorsqu'un Pays étranger à l'Union ne protège pas d'une manière suffisante les œuvres des auteurs qui sont ressortissants de l'un des Pays de l'Union, ce Pays pourra restreindre la protection des œuvres dont les auteurs sont, au moment de la première publication de ces œuvres, ressortissants de l'autre pays et ne sont pas domiciliés effectivement dans l'un des Pays de l'Union.

(3) Aucune restriction, établie en vertu de l'alinéa précédent, ne devra porter préjudice aux droits qu'un auteur aura acquis sur une œuvre publiée dans un Pays de l'Union avant la mise à exécution de cette restriction.

(4) Les Pays de l'Union qui, en vertu du présent article, restreindront la protection des droits des auteurs, le notifieront au Gouvernement de la Confédération suisse par une déclaration écrite où seront indiqués les pays vis-à-vis desquels la protection est restreinte, de même que les restrictions auxquelles les droits des auteurs ressortissant à ce Pays sont soumis. Le Gouvernement de la Confédération suisse communiquera aussitôt le fait à tous les Pays de l'Union.

Article 6-bis.

(1) Indépendamment des droits patrimoniaux d'auteur, et même après la cession desdits droits, l'auteur conserve le droit de revendiquer la paternité de l'œuvre, ainsi que le droit de s'opposer à toute déformation, muti-

(4) „Uveřejněnými díly“ jest ve smyslu této úmluvy rozuměti díla vydaná. Provedení díla dramatického, dramaticko-hudebního nebo díla hudebního, vystavení díla uměleckého a zbudování díla umění stavitelského se nepokládá za uveřejnění.

Článek 5.

Příslušníci některého ze států Jednoty, kteří uveřejní svá díla poprvé v některém jiném státě Jednoty, mají v tomto státě též práva, jako původci, kteří jsou jeho příslušníky.

Článek 6.

(1) Původci, kteří nejsou příslušníky žádného ze států Jednoty a kteří uveřejní svá díla po prvé v některém z těchto států, mají v tomto státě též práva jako původci, kteří jsou jeho příslušníky, a v ostatních státech Jednoty práva, která poskytuje tato úmluva.

(2) Nechrání-li však některý stát, který není členem Jednoty, dostatečně děl původců, kteří jsou příslušníky některého ze států Jednoty, může tento stát omeziti ochranu děl, jichž původci v době prvního jejich uveřejnění jsou příslušníky onoho státu a nemají skutečného bydliště v některém ze států Jednoty.

(3) Žádné omezení zavedené podle předchozího odstavce nesmí býti na újmu právům, jichž původce nabyt na díle uveřejněném před účinností tohoto omezení v některém státě Jednoty.

(4) Státy Jednoty, které omezí podle tohoto článku ochranu práv původců, oznámí to vládě švýcarské konfederace písemným prohlášením, v němž budou uvedeny státy, vůči nimž se ochrana omezuje, jakož i omezení, jimž jsou podrobena práva původců příslušných do těchto států. Vláda švýcarské konfederace oznámí to ihned všem státům Jednoty.

Článek 6 bis.

(1) Nezávisle na svých majetkových právech, a to i po jich postupu, podrží původce právo uplatňovati své původcovství k dílu, jakož i právo odporovati každému znetvoření tohoto díla, jeho zkomolení nebo jiné změně,

lation ou autre modification de ladite œuvre, qui serait préjudiciable à son honneur ou à sa réputation.

(2) Il est réservé à la législation nationale des Pays de l'Union d'établir les conditions d'exercice de ces droits. Les moyens de recours pour les sauvegarder seront réglés par la législation du pays où la protection est réclamée.

Article 7.

(1) La durée de la protection accordée par la présente Convention comprend la vie de l'auteur et cinquante ans après sa mort.

(2) Toutefois, dans le cas où cette durée ne serait pas uniformément adoptée par tous les Pays de l'Union, la durée sera réglée par la loi du Pays où la protection sera réclamée et elle ne pourra excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre. Les Pays de l'Union ne seront, en conséquence, tenus d'appliquer la disposition de l'alinéa précédent que dans la mesure où elle se concilie avec leur droit interne.

(3) Pour les œuvres photographiques et les œuvres obtenues par un procédé analogue à la photographie, pour les œuvres posthumes, pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, la durée de la protection est réglée par la loi du Pays où la protection est réclamée, sans que cette durée puisse excéder la durée fixée dans le Pays d'origine de l'œuvre.

Article 7-bis.

(1) La durée du droit d'auteur appartenant en commun aux collaborateurs d'une œuvre est calculée d'après la date de la mort du dernier survivant des collaborateurs.

(2) Les ressortissants des Pays qui accordent une durée de protection inférieure à celle que prévoit l'alinéa 1er ne peuvent pas réclamer dans les autres Pays de l'Union une protection de plus longue durée.

(3) En aucun cas la durée de protection ne pourra expirer avant la mort du dernier survivant des collaborateurs.

Article 8.

Les auteurs d'œuvres non publiées, ressortissant à l'un des Pays de l'Union, et les auteurs d'œuvres publiées pour la première fois dans un de ces Pays, jouissent, dans les autres Pays de l'Union, pendant toute la durée du droit sur l'œuvre originale, du droit exclusif de faire ou d'autoriser la traduction de leurs œuvres.

kteřá by byla na újmu jeho cti nebo jeho dobré pověsti.

(2) Vnitřnímu zákonodárství států Jednoty je volno stanoviti podmínky výkonu těchto práv. Právní prostředky na ochranu těchto práv budou se říditi zákonodárstvím státu, kde se žádá za ochranu.

Článek 7.

(1) Ochrana poskytnutá touto úmluvou trvá po dobu původcova života a padesát let po jeho smrti.

(2) Kdyby však tato doba nebyla jednotně přijata všemi státy Jednoty, bude upravena zákony toho státu, kde se žádá za ochranu, nemůže však býti delší než doba stanovená ve státě původu díla. Státy Jednoty budou proto jen tou měrou povinny použití ustanovení předchozího odstavce, pokud se to srovnává s jejich vnitřním zákonodárstvím.

(3) Ochanná doba děl fotografických a děl zhotovených postupem obdobným postupu fotografickému, děl posmrtných, anonymních nebo pseudonymních řídí se zákonem státu, kde se žádá za ochranu, aniž může tato doba býti delší než doba stanovená v státě původu díla.

Článek 7 bis.

(1) Doba trvání původského práva na díle, náležejícího společně několika spolupracovníkům, počítá se podle data smrti spolupracovníka, který ostatní přežil.

(2) Příslušníci států, které poskytují kratší ochrannou dobu, nežli jest doba stanovená prvním odstavcem, nemohou žádati v ostatních státech Jednoty ochranu delší.

(3) Ochanná doba nemůže však skončiti před smrtí spolupracovníka, který ostatní přežil.

Článek 8.

Původci děl neuveřejněných, příslušní do některého státu Jednoty, a původci děl po prvé uveřejněných v některém z těchto států požívají v ostatních státech Jednoty po celou dobu trvání práva k původnímu dílu výlučného práva svá díla překládati nebo svoliti k překladu.

Article 9.

(1) Les romans-feuilletons, les nouvelles et toutes autres œuvres, soit littéraires, soit scientifiques, soit artistiques, quel qu'en soit l'objet, publiés dans les journaux ou recueils périodiques d'un des Pays de l'Union, ne peuvent être reproduits dans les autres pays sans le consentement des auteurs.

(2) Les articles d'actualité de discussion économique, politique ou religieuse peuvent être reproduits par la presse si la reproduction n'en est pas expressément réservée. Toutefois, la source doit toujours être clairement indiquée; la sanction de cette obligation est déterminée par la législation du pays où la protection est réclamée.

(3) La protection de la présente Convention ne s'applique pas aux nouvelles du jour ou aux faits divers qui ont le caractère de simples informations de presse.

Article 10.

En ce qui concerne la faculté de faire licitement des emprunts à des œuvres littéraires ou artistiques pour des publications destinées à l'enseignement ou ayant un caractère scientifique, ou pour des chrestomathies, est réservé l'effet de la législation des Pays de l'Union et des arrangements particuliers existants ou à conclure entre eux.

Article 11.

(1) Les stipulations de la présente Convention s'appliquent à la représentation publique des œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, et à l'exécution publique des œuvres musicales, que ces œuvres soient publiées ou non.

(2) Les auteurs d'œuvres dramatiques ou dramatico-musicales sont, pendant la durée de leur droit sur l'œuvre originale, protégés contre la représentation publique non autorisée de la traduction de leurs ouvrages.

(3) Pour jouir de la protection du présent article, les auteurs, en publiant leurs œuvres, ne sont pas tenus d'en interdire la représentation ou l'exécution publique.

Article 11-bis.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires et artistiques jouissent du droit exclusif d'autoriser la communication de leurs œuvres au public par la radiodiffusion.

(2) Il appartient aux législations nationales des Pays de l'Union de régler les conditions

Článek 9.

(1) Feuilletonové romány, novely a všechna jiná díla z oboru literatury, vědy neb umění, nechť jest jich předmět jakýkoliv, uveřejněné v novinách nebo v periodických sbornících některého státu Jednoty, nesmějí býti bez původcova svolení otištěny v ostatních státech.

(2) Články časového významu pojednávající o otázkách hospodářských, politických nebo náboženských mohou býti otištěny, není-li otištění výslovně vyhrazeno. Vždy jest však třeba zřetelně udati pramen; právní následky porušení této povinnosti řídí se zákonodárstvím státu, kde se žádá za ochranu.

(3) Ochrana podle této úmluvy neplatí pro denní zprávy nebo pro různé zprávy, které mají ráz pouhých tiskových sdělení.

Článek 10.

Zákonodárství států Jednoty a zvláštní dohody, které mezi nimi již jsou anebo budou sjednány, budou rozhodující pro otázku, pokud lze dovoleně činiti výňatky z literárních nebo uměleckých děl do publikací, jež jsou určeny pro vyučování nebo jsou rázu vědeckého, nebo do chrestomathií.

Článek 11.

(1) Ustanovení této úmluvy platí o veřejném provozování dramatických nebo dramaticko-hudebních děl a hudebních děl, ať tato díla byla uveřejněna či nic.

(2) Původci dramatických nebo dramaticko-hudebních děl jsou chráněni po dobu trvání svého práva k původnímu dílu proti veřejnému provozování překladu svých děl, ke kterému nedali povolení.

(3) Původci požívají ochrany podle tohoto článku, aniž jsou povinni při uveřejnění svých děl zakázati jich předvádění nebo veřejné provozování.

Článek 11 bis.

(1) Původci literárních a uměleckých děl mají výlučné právo povolovati, aby jejich díla byla obecnstvu sdělována radiovým vysíláním.

(2) Vnitřnímu zákonodárství států Jednoty jest vyhrazeno upravití podmínky výkonu

d'exercice du droit visé à l'alinéa précédent, mais ces conditions n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies. Elles ne pourront en aucun cas porter atteinte ni au droit moral de l'auteur, ni au droit qui appartient à l'auteur d'obtenir une rémunération équitable fixée, à défaut d'accord amiable, par l'autorité compétente.

Article 12.

Sont spécialement comprises parmi les reproductions illicites auxquelles s'applique la présente Convention, les appropriations indirectes non autorisées d'un ouvrage littéraire ou artistique, telles que adaptations, arrangements de musique, transformations d'un roman, d'une nouvelle ou d'une poésie en pièce de théâtre et réciproquement, etc., lorsqu'elles ne sont que la reproduction de cet ouvrage, dans la même forme ou sous une autre forme, avec des changements, additions ou retranchements, non essentiels, et sans présenter le caractère d'une nouvelle œuvre originale.

Article 13.

(1) Les auteurs d'œuvres musicales ont le droit exclusif d'autoriser: 1° — l'adaptation de ces œuvres à des instruments servant à les reproduire mécaniquement; 2° — l'exécution publique des mêmes œuvres au moyen de ces instruments.

(2) Des réserves et conditions relatives à l'application de cet article pourront être déterminées par la législation intérieure de chaque pays, en ce qui le concerne; mais toutes réserves et conditions de cette nature n'auront qu'un effet strictement limité au pays qui les aurait établies.

(3) La disposition de l'alinéa 1er n'a pas d'effet rétroactif et, par suite, n'est pas applicable, dans un Pays de l'Union, aux œuvres qui, dans ce pays, auront été adaptées licitement aux instruments mécaniques avant la mise en vigueur de la Convention signée à Berlin le 13 Novembre 1908 et, s'il s'agit d'un pays qui aurait accédé à l'Union depuis cette date, ou y accéderait dans l'avenir, avant la date de son accession.

(4) Les adaptations faites en vertu des alinéas 2 et 3 du présent article et importées, sans autorisation des parties intéressées, dans un pays où elles ne seraient pas licites, pourront y être saisies.

Article 14.

(1) Les auteurs d'œuvres littéraires, scien-

práva uvedeného v předešlém odstavci, ale účinnost těchto podmínek bude přesně omezena toliko na státy, které je stanovily. Tyto podmínky se nesmějí nikterak dotknouti nemajetkového práva původce ani práva, které má původce na přiměřenou odměnu, jež bude ustanovena příslušným úřadem, není-li dohody po dobrém.

Článek 12.

K nedovolenému užití, o němž platí tato úmluva, náležejí zejména neoprávněná nepřímá přisvojení literárního nebo uměleckého díla jako úpravy, hudební úpravy, zpracování románu, novely nebo básně v divadelní kus a naopak, a pod., pokud jsou toliko reprodukcí tohoto díla v téže nebo jiné formě s nepodstatnými změnami, dodatky nebo výpustky a nemají ráz nového díla původního.

Článek 13.

(1) Původcům hudebních děl přísluší výlučné právo povolovati: 1° — přenesení těchto děl na nástroje, sloužící k jejich mechanickému přednesu; 2° — veřejné provozování týchž děl takovými nástroji.

(2) Výhrady a podmínky pro použití tohoto článku mohou býti stanoveny vnitřním zákonodárstvím každého státu, o nějž jde; účinnost takových výhrad a podmínek jest však přesně omezena na stát, který je stanovil.

(3) Ustanovení prvního odstavce nemá zpětné účinnosti a nelze ho proto užití ve státě Jednoty na díla, která byla v tomto státě dovoleným způsobem přenesena na mechanické nástroje před účinností úmluvy podepsané v Berlíně dne 13. listopadu 1908, a jde-li o stát, který přistoupil k Jednotě po tomto dni nebo k ní budoucně přistoupí, před datem jeho přístupu.

(4) Díla přenesená podle odstavců 2 a 3 tohoto článku a dovezená bez svolení účastníků stran do státu, ve kterém by nebyla dovolena, mohou tam býti zabavena.

Článek 14.

(1) Původcům děl literárních, vědeckých

tifiques ou artistiques ont le droit exclusif d'autoriser la reproduction, l'adaptation et la présentation publique de leurs œuvres par la cinématographie.

(2) Sont protégées comme œuvres littéraires ou artistiques les productions cinématographiques lorsque l'auteur aura donné à l'œuvre un caractère original. Si ce caractère fait défaut, la production cinématographique jouit de la protection des œuvres photographiques.

(3) Sans préjudice des droits de l'auteur de l'œuvre reproduite ou adaptée, l'œuvre cinématographique est protégée comme une œuvre originale.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent à la reproduction ou production obtenue par tout autre procédé analogue à la cinématographie.

Article 15.

(1) Pour que les auteurs des ouvrages protégés par la présente Convention soient, jusqu'à preuve contraire, considérés comme tels et admis, en conséquence, devant les Tribunaux des divers Pays de l'Union, à exercer des poursuites contre les contrefacteurs, il suffit que leur nom soit indiqué sur l'ouvrage en la manière usitée.

(2) Pour les œuvres anonymes ou pseudonymes, l'éditeur dont le nom est indiqué sur l'ouvrage est fondé à sauvegarder les droits appartenant à l'auteur. Il est, sans autres preuves, réputé ayant-cause de l'auteur anonyme ou pseudonyme.

Article 16.

(1) Toute œuvre contrefaite peut être saisie par les Autorités compétentes des Pays de l'Union où l'œuvre originale a droit à la protection légale.

(2) Dans ce Pays, la saisie peut aussi s'appliquer aux reproductions provenant d'un Pays où l'œuvre n'est pas protégée ou a cessé de l'être.

(3) La saisie a lieu conformément à la législation intérieure de chaque Pays.

Article 17.

Les dispositions de la présente Convention ne peuvent porter préjudice, en quoi que ce soit, au droit qui appartient au Gouvernement de chacun des Pays de l'Union de permettre, de surveiller, d'interdire, par des mesures de législation ou de police intérieure,

nebo uměleckých náleží výlučné právo povolovati zpracování, úpravu a veřejné předvádění jejich děl kinematografií.

(2) Stejnou ochranu jako díla literární nebo umělecká mají kinematografické výtvary, pokud původce dal dílu ráz osobitý. Výtvary kinematografické bez takového rázu jsou chráněny jako díla fotografická.

(3) Bez újmy původských práv k dílu zpracovanému nebo upravenému jest dílo kinematografické chráněno jako dílo původní.

(4) Předchozí ustanovení vztahují se na zpracování nebo výtvary provedené jakýmkoli jiným postupem obdobným kinematografii.

Článek 15.

(1) Aby původci děl chráněných touto úmluvou byli za takové považováni, než se dokáže opak, a jim proto bylo dovoleno soudně stíhati rušitele jejich práv v jednotlivých státech Jednoty, stačí, aby jejich jméno bylo obvyklým způsobem vyznačeno na díle.

(2) U anonymních nebo pseudonymních děl jest oprávněn nakladatel, jehož jméno jest udáno na díle, aby hájil práva, která přísluší původci. Nakladatel se pokládá bez dalšího důkazu za právního nástupce anonymního nebo pseudonymního původce.

Článek 16.

(1) Každé bezprávně pořízené dílo může býti zabaveno příslušnými úřady států Jednoty, kde původní dílo má právo na zákonnou ochranu.

(2) V tomto státě se může zabavení vztahovati také na zpracování, která pocházejí ze státu, kde dílo nemá ochrany nebo jí pozbylo.

(3) Zabavení provede se podle vnitřního zákonodárství toho kterého státu.

Článek 17.

Ustanovení této úmluvy nedotýkají se nikterak práva příslušejícího vládě každého státu Jednoty, aby opatřeními vnitřního zákonodárství nebo policie dovolovala, střežila a zakazovala rozšiřování, provozování a vystavování jakéhokoli díla nebo výtvaru,

la circulation, la représentation, l'exposition de tout ouvrage ou production à l'égard desquels l'autorité compétente aurait à exercer ce droit.

Article 18.

(1) La présente Convention s'applique à toutes les œuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public de leur Pays d'origine par l'expiration de la durée de la protection.

(2) Cependant, si une œuvre, par l'expiration de la durée de protection qui lui était antérieurement reconnue, est tombée dans le domaine public du Pays où la protection est réclamée, cette œuvre n'y sera pas protégée à nouveau.

(3) L'application de ce principe aura lieu suivant les stipulations contenues dans les Conventions spéciales existantes ou à conclure à cet effet entre Pays de l'Union. A défaut de semblables stipulations, les Pays respectifs régleront, chacun pour ce qui le concerne, les modalités relatives à cette application.

(4) Les dispositions qui précèdent s'appliquent également en cas de nouvelles accessions à l'Union et dans le cas où la protection serait étendue par application de l'article 7 ou par abandon de réserves.

Article 19.

Les dispositions de la présente Convention n'empêchent pas de revendiquer l'application de dispositions plus larges qui seraient édictées par la législation d'un Pays de l'Union en faveur des étrangers en général.

Article 20.

Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent le droit de prendre entre eux des arrangements particuliers, en tant que ces arrangements conféreraient aux auteurs des droits plus étendus que ceux accordés par l'Union, ou qu'ils renfermeraient d'autres stipulations non contraires à la présente Convention. Les dispositions des arrangements existants qui répondent aux conditions précitées restent applicables.

Article 21.

(1) Est maintenu l'Office International institué sous le nom de « Bureau de l'Union Internationale pour la Protection des Oeuvres Littéraires et Artistiques ».

(2) Ce Bureau est placé sous la haute Auto-

vzhledem ke kterým má příslušný úřad toto právo vykonávati.

Článek 18.

(1) Tato úmluva platí o všech dílech, která se nestala ještě ve státě svého původu uplynutím ochranné doby obecným majetkem v době, kdy nabyla úmluva účinnosti.

(2) Stalo-li by se však dílo uplynutím ochranné doby jemu před tím přiznané ve smluvním státě, kde se žádá za ochranu, obecným majetkem, nenabývá tam podle této úmluvy znova ochrany.

(3) Této zásady se použije podle ustanovení zvláštních úmluv, které státy Jednoty k tomu účelu mezi sebou sjednaly nebo sjednají. Není-li takových ustanovení, upraví každý stát, pokud se ho týče, způsob, jakým se použije této zásady.

(4) Předchozí ustanovení platí rovněž, přistoupí-li některý stát nově k Jednotě, jakož i prodlouží-li se ochrana buď podle článku 7 nebo zřeknutím se výhrad.

Článek 19.

Ustanovení této úmluvy nevylučují, aby bylo žádáno použití výhodnějších ustanovení, která by byla vydána zákonodárstvím některého státu Jednoty ve prospěch cizinců vůbec.

Článek 20.

Vlády států Jednoty si vyhrazují právo učiniti vzájemné zvláštní dohody, pokud by tyto dohody poskytovaly původcům širších práv, než se jim poskytují Jednotou, nebo pokud by obsahovaly jiná ustanovení, která neodporují této úmluvě. Ustanovení dosavadních dohod, která se shodují s uvedenými podmínkami, zůstávají v platnosti.

Článek 21.

(1) Mezinárodní úřad zřízený s jménem „Úřad mezinárodní Jednoty na ochranu děl literárních a uměleckých“ potrvá dále.

(2) Tento úřad jest pod vysokou ochranou

rité du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation et en surveille le fonctionnement.

(3) La langue officielle du Bureau est la langue française.

Article 22.

(1) Le Bureau International centralise les renseignements de toute nature relatifs à la protection des droits des auteurs sur leurs œuvres littéraires et artistiques. Il les coordonne et les publie. Il procède aux études d'utilité commune intéressant l'Union et rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition par les diverses Administrations, une feuille périodique, en langue française, sur les questions concernant l'objet de l'Union. Les Gouvernements des Pays de l'Union se réservent d'autoriser, d'un commun accord, le Bureau à publier une édition dans une ou plusieurs autres langues, pour le cas où l'expérience en aurait démontré le besoin.

(2) Le Bureau International doit se tenir en tout temps à la disposition des membres de l'Union pour leur fournir, sur les questions relatives à la protection des œuvres littéraires et artistiques, les renseignements spéciaux dont ils pourraient avoir besoin.

(3) Le Directeur du Bureau International fait sur sa gestion un rapport annuel qui est communiqué à tous les membres de l'Union.

Article 23.

(1) Les dépenses du Bureau de l'Union Internationale sont supportées en commun par les Pays de l'Union. Jusqu'à nouvelle décision, elles ne pourront pas dépasser la somme de cent vingt mille francs suisses par année. Cette somme pourra être augmentée au besoin par décision unanime d'une des Conférences prévues à l'article 24.

(2) Pour déterminer la part contributive de chacun des Pays dans cette somme totale des frais, les Pays de l'Union et ceux qui adhéreront ultérieurement à l'Union sont divisés en six classes contribuant chacune dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1 ^{ère} classe	25 unités
2 ^{me} »	20 »
3 ^{me} »	15 »
4 ^{me} »	10 »
5 ^{me} »	5 »
6 ^{me} »	3 »

vlády Švýcarské konfederace, která upravuje jeho organizaci a dohlíží na jeho činnost.

(3) Jednací řečí úřadu jest francouzština.

Článek 22.

(1) Mezinárodní úřad soustřeďuje zprávy všeho druhu, které se týkají ochrany práv původců k dílům literárním a uměleckým. Uspořádává je a uveřejňuje. Zabývá se studii obecně prospěšnými, jež zajímají Jednotu, a vydává podle dokladů, které mu dodávají různé správy, periodický časopis ve francouzském jazyku o otázkách týkajících se úkolů Jednoty. Vlády států Jednoty si vyhražují zmocnění společnou dohodou Úřad, aby vydával časopis v jednom nebo několika jiných jazycích, bude-li toho podle zkušenosti zapotřebí.

(2) Mezinárodní úřad budiž vždy pohotově pro členy Jednoty, aby jim podal zvláštní zprávy o otázkách ochrany děl literárních a uměleckých, jichž snad potřebují.

(3) Ředitel Mezinárodního úřadu podává o svém vedení roční zprávu, která se oznamuje všem členům Jednoty.

Článek 23.

(1) Náklady na úřad Mezinárodní Jednoty hradí společně státy Jednoty. Až do nového rozhodnutí nesmějí býti větší než jednostodvacet tisíc švýcarských franků ročně. Tato částka může, je-li toho třeba, býti zvýšena jednomyslným rozhodnutím některé z konferencí, o nichž jedná článek 24.

(2) Aby byl určen příspěvek každého státu k těmto celkovým nákladům, roztrídí se státy Jednoty a státy, jež později k Jednotě přistoupí, na šest tříd, z nichž každá přispívá poměrně podle určitého počtu jednotek, a to:

1. třída	25 jednotek
2. „	20 „
3. „	15 „
4. „	10 „
5. „	5 „
6. „	3 „

(3) Ces coefficients sont multipliés par le nombre des Pays de chaque classe, et la somme des produits ainsi obtenus fournit le nombre d'unités par lequel la dépense totale doit être divisée. Le quotient donne le montant de l'unité de dépense.

(4) Chaque Pays déclarera, au moment de son accession, dans laquelle des susdites classes il demande à être rangé, mais il pourra toujours déclarer ultérieurement qu'il entend être rangé dans une autre classe.

(5) L'Administration suisse prépare le budget du Bureau et en surveille les dépenses, fait les avances nécessaires et établit le compte annuel qui sera communiqué à toutes les autres Administrations.

Article 24.

(1) La présente Convention peut être soumise à des revisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

(2) Les questions de cette nature, ainsi que celles qui intéressent à d'autres points de vue le développement de l'Union, sont traitées dans des Conférences qui auront lieu successivement dans les Pays de l'Union entre les Délégués desdits Pays. L'Administration du Pays où doit siéger une Conférence prépare, avec le concours du Bureau International, les travaux de celle-ci. Le Directeur du Bureau assiste aux séances des Conférences et prend part aux discussions sans voix délibérative.

(3) Aucun changement à la présente Convention n'est valable pour l'Union que moyennant l'assentiment unanime des Pays qui la composent.

Article 25.

(1) Les Pays étrangers à l'Union et qui assurent la protection légale des droits faisant l'objet de la présente Convention, peuvent y accéder sur leur demande.

(2) Cette accession sera notifiée par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse, et par celui-ci à tous les autres.

(3) Elle emportera de plein droit adhésion à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés dans la présente Convention et produira ses effets un mois après l'envoi de la notification faite par le Gouvernement de la Confédération suisse aux autres pays unionistes, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée par le pays adhérent. Toutefois, elle pourra contenir l'indication que le Pays adhérent entend substituer, pro-

(3) Tyto koeficienty se násobí počtem států každé třídy a úhrn takto získaných výsledků jest počtem jednotek, kterým se dělí celkové náklady. Podíl udává částku jednotky nákladu.

(4) Každý stát prohlásí při přístupu, do které ze shora řečených tříd si přeje, aby byl zařaděn, může však kdykoliv později prohlásiti, že si přeje býti zařaděn do jiné třídy.

(5) Švýcarská vláda připraví rozpočet Úřadu, dohlíží na jeho výdaje, dává potřebné zálohy a sestavuje roční účet, který se oznámí všem ostatním vládám.

Článek 24.

(1) Tato úmluva může býti podrobována revisím, aby v ní byly provedeny opravy, jež jsou způsobilé zdokonaliti soustavu Jednoty.

(2) Otázky tohoto rázu, jakož i takové, které se v jiných směrech dotýkají rozvoje Jednoty, budou projednávány na konferencích, které budou konány po řadě v jednotlivých státech Jednoty mezi zástupci těchto států. Vláda států, kde se má konati konference, vykoná za účasti Mezinárodního úřadu přípravné práce k této konferenci. Ředitel Úřadu jest přítomen ve schůzích konferencí a účastní se jednání bez rozhodovacího hlasu.

(3) Pro každou změnu této úmluvy, má-li býti platnou pro Jednotu, je třeba jednomyslného souhlasu smluvních států.

Článek 25.

(1) Státy, které nejsou členy Jednoty a které zaručí zákonnou ochranu práv, o nichž jedná tato úmluva, mohou k ní přistoupiti, požádají-li o to.

(2) Přístup se oznámí písemně vládě švýcarské konfederace a tato jej oznámí všem ostatním.

(3) Přístup má po právu za následek převzetí všech závazků a účastenství na všech výhodách stanovených touto úmluvou a stane se účinným za měsíc poté, kdy jej vláda švýcarské konfederace oznámí ostatním státům Jednoty, leč že přistupující stát označí pozdější datum. Může však obsahovati i údaj, že přistupující stát si přeje, třebas jen dočasně, nahraditi článek 8, pokud se týče překládů, ustanoveními článku 5 úmluvy Jednoty

visoirement au moins, à l'article 8, en ce qui concerne les traductions, les dispositions de l'article 5 de la Convention d'Union de 1886 révisée à Paris en 1896, étant bien entendu que ces dispositions ne visent que la traduction dans la ou les langues du Pays.

Article 26.

(1) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention est applicable à tout ou partie de ses colonies, protectorats, territoires sous mandat ou tous autres territoires soumis à sa souveraineté ou à son autorité, ou tous territoires sous suzeraineté, et la Convention s'appliquera alors à tous les territoires désignés dans la notification. A défaut de cette notification, la Convention ne s'appliquera pas à ces territoires.

(2) Chacun des Pays de l'Union peut, en tout temps, notifier par écrit au Gouvernement de la Confédération suisse que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie des territoires qui ont fait l'objet de la notification prévue à l'alinéa qui précède, et la Convention cessera de s'appliquer dans les territoires désignés dans cette notification douze mois après réception de la notification adressée au Gouvernement de la Confédération suisse.

(3) Toutes les notifications faites au Gouvernement de la Confédération suisse, conformément aux dispositions des alinéas 1 et 2 du présent article, seront communiquées par ce Gouvernement à tous les Pays de l'Union.

Article 27.

(1) La présente Convention remplacera dans les rapports entre les Pays de l'Union la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et les actes qui l'ont successivement révisée. Les actes précédemment en vigueur conserveront leur application dans les rapports avec les Pays qui ne ratifieraient pas la présente Convention.

(2) Les Pays au nom desquels la présente Convention est signée pourront encore conserver le bénéfice des réserves qu'ils ont formulées antérieurement à la condition d'en faire la déclaration lors du dépôt des ratifications.

(3) Les Pays faisant actuellement partie de l'Union, au nom desquels la présente Convention n'aura pas été signée, pourront en tout temps y adhérer. Ils pourront bénéficier en ce cas des dispositions de l'alinéa précédent.

z roku 1886, revidované v Paříži roku 1896, arcí s výhradou, že se tato ustanovení týkají jen překladů do jeho jazyka nebo jazyků.

Článek 26.

(1) Kterýkoli stát Jednoty může kdykoli písemně oznámiti vládě švýcarské konfederace, že tato úmluva se má vztahovati zcela nebo zčásti na jeho kolonie, protektoráty, území mandátní nebo kterákoli jiná území podrobená jeho svrchovanosti nebo jeho moci nebo kterékoliv území suzerenní, a úmluva bude se pak vztahovati na všechna území označená v tomto oznámení. Bez takového oznámení se úmluva na tato území nevztahuje.

(2) Kterýkoli stát Jednoty může kdykoli písemně oznámiti vládě švýcarské konfederace, že tato úmluva nemá nadále platiti zcela nebo zčásti pro území, na něž se vztahovalo oznámení podle předchozího odstavce. Úmluva přestane býti účinnou pro území označená v tomto oznámení za dvanáct měsíců poté, kdy zpráva určená vládě švýcarské konfederace byla přijata.

(3) Vláda švýcarské konfederace zašle veškerá oznámení, kterých se jí dostane podle odstavce 1 a 2 tohoto článku, všem státům Jednoty.

Článek 27.

(1) Tato úmluva bude platiti ve stycích mezi státy Jednoty na místě Bernské úmluvy ze dne 9. září 1886 a úmluv, jimiž byla postupně revidována. Úmluvy dříve platné budou dále účinnými ve stycích s těmi státy, které by tuto úmluvu neratifikovaly.

(2) Státy, jejichž jménem jest tato úmluva podepsána, jsou oprávněny zachovati si výhrady, které dříve učinily, jestliže to prohlásí při uložení ratifikačních listin.

(3) Státy, které jsou nyní členy Jednoty, jejichž jménem však tato úmluva nebyla podepsána, mohou k ní kdykoli přistoupiti. Při tom mohou použiti výhod ustanovení předchozího odstavce.

Article 28.

(1) La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront déposées à Rome au plus tard le 1er Juillet 1931.

(2) Elle entrera en vigueur entre les Pays de l'Union qui l'auront ratifiée un mois après cette date. Toutefois si, avant cette date, elle était ratifiée par six Pays de l'Union au moins, elle entrerait en vigueur entre ces Pays de l'Union un mois après que le dépôt de la sixième ratification leur aurait été notifié par le Gouvernement de la Confédération suisse et, pour les Pays de l'Union qui ratifieraient ensuite, un mois après la notification de chacune de ces ratifications.

(3) Les pays étrangers à l'Union pourront, jusqu'au premier août 1931, accéder à l'Union, par voie d'adhésion, soit à la Convention signée à Berlin le 13 novembre 1908, soit à la présente Convention. A partir du premier août 1931, ils ne pourront plus adhérer qu'à la présente Convention.

Article 29.

(1) La présente Convention demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en aura été faite.

(2) Cette dénonciation sera adressée au Gouvernement de la Confédération suisse. Elle ne produira son effet qu'à l'égard du Pays qui l'aura faite, la Convention restant exécutoire pour les autres Pays de l'Union.

Article 30.

(1) Les Pays qui introduiront dans leur législation la durée de protection de cinquante ans prévue par l'article 7, alinéa 1er, de la présente Convention, le feront connaître au Gouvernement de la Confédération suisse par une notification écrite qui sera communiquée aussitôt par ce Gouvernement à tous les autres Pays de l'Union.

(2) Il en sera de même pour les Pays qui renonceront aux réserves faites ou maintenues par eux en vertu des articles 25 et 27.

EN FOI DE QUOI, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention.

FAIT à Rome, le 2 juin 1928, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement Royal d'Italie. Une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à chaque Pays de l'Union.

Článek 28.

(1) Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy v Římě nejpozději 1. července 1931.

(2) Nabude účinnosti mezi státy, které ji ratifikovaly, za měsíc po tomto dni. Bude-li však ještě před tímto dnem ratifikována nejmeně šesti státy Jednoty, stane se mezi nimi účinnou za měsíc poté, kdy vláda švýcarské konfederace jim oznámí uložení šesté ratifikační listiny, a pro státy Jednoty, které ji budou ratifikovati později, za měsíc po oznámení každé takové ratifikace.

(3) Státy, které nejsou členy Jednoty, mohou až do 1. srpna 1931 přistoupiti k Jednotě tím, že se připojí buď k úmluvě podepsané v Berlíně dne 13. listopadu 1908 nebo k této úmluvě. Po 1. srpnu 1931 mohou přistoupiti jen k této úmluvě.

Článek 29.

(1) Tato úmluva zůstane v platnosti na neurčitou dobu až do uplynutí jednoho roku ode dne výpovědi.

(2) Výpověď jest zaslati vládě švýcarské konfederace a bude míti účinnost jen pro ten stát, který ji dá; pro ostatní státy Jednoty zůstane úmluva dále závaznou.

Článek 30.

(1) Státy, které zavedou ve svém zákonodárství ochrannou dobu padesáti let podle článku 7, odstavec 1 této úmluvy, uvědomí o tom písemně vládu švýcarské konfederace, která to ihned sdělí všem ostatním státům Jednoty.

(2) Totéž platí o státech, které se zřeknou výhrad učiněných nebo zachovaných v platnosti podle článku 25 a 27.

ČEMUŽ NA SVĚDOMÍ podepsali příslušní zmocněnci tuto úmluvu.

SEPSÁNO v Římě, dne 2. června 1928, v jediném vyhotovení, které bude uloženo v archivech královské vlády italské. Ověřené opisy budou vydány diplomatickou cestou každému státu Jednoty.

Pour l'ALLEMAGNE:

C. VON NEURATH
GEORG KLAUER
WILHELM MACKEBEN
EBERHARD NEUGEBAUER
MAXIMILIAN MINTZ
MAX VON SCHILLINGS

Za NĚMECKO:

Pour l'AUTRICHE:

DR. AUGUST HESSE

Za RAKOUSKO:

Pour la BELGIQUE:

CTE DELLA FAILLE DE LEVERGHEM
WAUWERMANS

Za BELGII:

Pour les ETATS-UNIS DU BRESIL:

Za SPOJENÉ STÁTY BRASILSKÉ:

F. PESSOA DE QUEIROZ
J. S. DA FONSECA HERMES

Pour la BULGARIE:

G. RADEFF

Za BULHARSKO:

Pour le DANEMARK:

JCW. KRUSE
F. GRAAE

Za DÁNSKO:

Pour la VILLE LIBRE de DANTZIG:

Za SVOBODNÉ MĚSTO GDANSK:

STEFAN SIECZKOWSKI

Pour l'ESPAGNE:

FRANCISCO ALVAREZ-OSSORIO

Za ŠPANĚLSKO:

Pour l'ESTHONIE:

K. TOFER

Za ESTONSKO:

Pour la FINLANDE:

EMILE SETÄLÄ
ROLF THESLEFF
GEORGE WINCKELMANN

Za FINSKO:

Pour la FRANCE:

BEAUMARCHAIS
MARCEL PLAISANT
V. GRUNEBaum-BALLIN
CN. DROUET
GEORGES MAILLARD
ANDRÉ RIVOIRE
ROMAIN COOLUS
A. MESSEGER

Za FRANCII:

Pour la GRANDE BRETAGNE et
l'IRLANDE du Nord:

S. J. CHAPMAN
W. S. JARRATT
A. J. MARTIN

Za VELKOU BRITANII a SEVERNÍ
IRSKO:

Pour le CANADA:

PHILIPPE ROY

Za KANADU:

Pour l'AUSTRALIE:

W. HARRISON MOORE

Za AUSTRALII:

Pour la NOUVELLE ZELANDE:

S. G. RAYMOND

Za NOVÝ ZÉLAND:

Pour l'ETAT LIBRE d'IRLANDE:

Za SVOBODNÝ STÁT IRSKÝ:

Pour l'INDE:

G. GRAHAM DIXON

Za INDII:

Pour la REPUBLIQUE HELLENIQUE:

N. MAVROUDIS

Za REPUBLIKU ŘECKOU:

Pour la HONGRIE:

ANDRÉ DE HÔRY

Za MAĎARSKO:

Pour l'ITALIE:

VITTORIO SCIALOJA
E. PIOLA CASELLI
VINCENZO MORELLO
AMEDEO GIANNINI
DOMENICO BARONE
EMILIO VENEZIAN
A. JANONI SEBASTIANINI
MARIO GHIRON

Za ITALII:

Pour le JAPON:	M. MATSUDA T. AKAGI	Za JAPONSKO:
Pour le LUXEMBOURG:	BRUCK	Za LUCEMBURSKO:
Pour le MAROC:	BEAUMARCHAIS	Za MAROKO:
Pour MONACO:	R. SAUVAGE	Za MONACO:
Pour la NORVEGE:	ARNOLD RÆSTAD	Za NORSKO:
Pour les PAYS-BAS:	A. VAN DER GOA	Za NIZOZEMSKO:
Pour la POLOGNE:	STEFAN SIECZKOWSKI FRÉDÉRIC ZOLL	Za POLSKO:
Pour le PORTUGAL:	ENRIQUE TRINDADE COELHO	Za PORTUGALSKO:
Pour la ROUMANIE:	THEODORE SOLACOLO	Za RUMUNSKO:
Pour la SUEDE:	E. MARKS VON WÜRTEMBERG ERIK LIDFORSS	Za ŠVÉDSKO:
Pour la SUISSE:	WAGNIÈRE W. KRAFT DR. STREULI	Za ŠVÝCARY:
Pour la SYRIE et le GRAND LIBAN:	BEAUMARCHAIS	Za SYRII a VELKÝ LIBANON:

Pour la TCHECOSLOVAQUIE:

JUDR. MASTNÝ

PROF. DR. KAREL HERMANN-OTAVSKÝ

Za ČESKOSLOVENSKO:

Pour la TUNISIE:

BEAUMARCHAIS

Za TUNIS:

Vyhlašuje se s tím, že prezident republiky Československé schválil přístup k této úmluvě dne 9. října 1936. O přístupu republiky Československé byla zpravena dne 23. října 1936 vláda švýcarské konfederace, která jej oznámila ostatním státům — členům Jednoty dne 30. října 1936, takže úmluva podle čl. 25 nabývá pro republiku Československou mezinárodní působnosti dnem 30. listopadu 1936.

Úmluvou jsou vázány dále tyto státy:

Australie s územím Papuánským, Norfolkem, mandátním územím Nová Guinea a Nauru, Belgie, Brasilie, Bulharsko, Dánsko, Finsko, Francie s koloniemi, državami a zeměmi pod protektorátem (s výhradou v příloze I), Tunis (s výhradou v příloze I), francouzské Maroko, Syrie a Libanon, svobodné město Gdansk, Indie, svobodný stát Irský (s výhradou v příl. I), Itálie, Japonsko s Koreou, Formosou, Jižním Sachalinem a Kwantungem (s výhradou v příl. I), Jihoafrická Unie, Jugoslavie (s výhradou v příl. I), Kanada, Lichtenšteinsko, Lucembursko, Maďarsko, Monako, Německo, Nizozemí s nizozemskou Indií, Surinamem a Curaçao, Norsko, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko (s výhradou v příl. I), Španělsko s koloniemi, španělské Maroko, Švédsko, Švýcarský, Vatikán a Velká Británie se severním Irskem a za: Bahamy, Barbados, Basutsko, Bečuánsko, Bermudy, Ceylon, Cypr, Falklandy, Nový Foundland, Fidži, Gambii, Gibraltar, brit. Guyanu, Sv. Heleny a Ascension, brit. Honduras, Hong Kong, Jamaiku (ostrovy Turks, Caicos a ostrovy Caymanské), území spravované Jihoafrickou vysokou komisí, Keniu, federované státy Malajské, Maltu, Mauritius, ostrovy Návětrné (Grenada, Sv. Lucie a Sv. Vincence), ostrovy Normanské, Nigerii (kolonie, protektorát a mandátní území kamerunské), Nyassu, Palestinu se Zajordánií, Severní a Jižní Rhodesii, Seychely, Sierru Leone, Somalii, Straits Settlements, Svazijsko, ostrovy Šalamounské, Gilbert a Ellice, Tanganyiku, Trinidad a Tobago, Ugandu, ostrovy Závětrné (Antigua, Dominika, Montserrat, Sv. Kryštof, Nevis a Panenské ostrovy), ostrovy západního Pacifiku a Zlaté Pobřeží (kolonie, Ašanti, Severní území a Togo).

Podle článku 27, odst. 1 revidované úmluvy z 2. června 1928 jsou dosud vázány vůči republice Československé Bernskou úmluvou o ochraně děl literárních a uměleckých, revidovanou v Berlíně dne 13. listopadu 1908 (č. 401/1921 Sb. z. a n.) a Dodatkovým protokolem ze dne 20. března 1914 k této úmluvě (č. 183/1922 Sb. z. a n.) tyto státy:

Estonsko (s výhradou v příloze II), Haiti, mandátní území Jihoafrické Unie: Jihozápadní Afrika (s výhradou v příl. II), Nový Zéland (s výhradou v příl. II), Portugalsko a Siam (s výhradou v příl. II).

Dr. Krofta v. r.

*Příloha I.***Výhrady států, vázaných Bernskou úmluvou o ochraně děl literárních a uměleckých ze dne 9. září 1886, revidovanou v Římě dne 2. června 1928:****Francie a Tunis:**

En ce qui concerne les œuvres d'art appliquées à l'industrie, le Gouvernement français et tunisien resteront liés par les stipulations des Conventions de l'Union pour la protection des œuvres littéraires et artistiques conclues antérieurement à l'Acte de Berlin du 13 novembre 1908.

Co se týče děl užitého umění v průmyslu, vláda francouzská a tuniská zůstanou vázány ustanoveními úmluv Jednoty o ochraně děl literárních a uměleckých sjednaných před Berlínskou aktou z 13. listopadu 1908.

Svobodný stát Irský:

Le Gouvernement irlandais entend substituer à l'article 8 de cet accord les dispositions de l'article 5 de la Convention d'Union de 1886, dans la version de l'Acte additionnel de Paris du 4 mai 1896, pour ce qui concerne la traduction en langue irlandaise d'œuvres en d'autres langues.

Vláda irská přeje si nahraditi článek 8 této úmluvy ustanoveními článku 5 úmluvy Jednoty z roku 1886, ve znění Pařížské dodatkové akty ze 4. května 1896, pokud jde o překlad jinojazyčných děl do irského jazyka.

Japonsko:

Le Gouvernement japonais a déclaré vouloir conserver la réserve qu'il avait antérieurement formulée au sujet du droit de traduction. Cette réserve consiste à substituer à l'article 8 de la Convention de Berne, révisée à Berlin, le 13 novembre 1908, l'article 5 de la Convention de Berne primitive, du 9 septembre 1886, dans la version de l'Acte additionnel de Paris, du 4 mai 1896.

Vláda japonská prohlásila, že chce zachovati co do práva překladu výhradu dříve učiněnou. Tato výhrada má nahraditi článek 8 Bernské úmluvy, revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908, článkem 5 původní Bernské úmluvy z 9. září 1886, ve znění Pařížské dodatkové akty ze 4. května 1896.

Jugoslavie:

Le Gouvernement de Yougoslavie entend remplacer la disposition de l'article 8 de la Convention révisée à Berlin le 13 novembre 1908 par la disposition de l'article 5 de la Convention de Berne de 1886, dans la version de l'Acte additionnel de 1896, en ce qui concerne le droit exclusif de traduction dans les langues de notre pays.

Vláda jugoslávská přeje si nahraditi ustanovení článku 8 úmluvy, revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908 ustanoveními článku 5 Bernské úmluvy z roku 1886, ve znění Dodatkové akty z roku 1896, pokud se týče výhradního práva překladu do jazyků svého státu.

Řecko:

Le Gouvernement Hellénique a déclaré maintenir les réserves formulées lors de son adhésion à la Convention de Berne pour la pro-

Vláda řecká prohlásila, že zachová výhrady, které učinila při přístupu k Bernské úmluvě o ochraně děl literárních a umělec-

tection des œuvres littéraires et artistiques, révisée à Berlin le 13 novembre 1908, sur les articles 8 et 11 de cette Convention jusqu'ici exécutoire en Grèce. Ces deux réserves visent: l'une, le droit de traduction (à l'article 8 de la Convention de 1908 a été substitué l'article 5 de la Convention de Berne primitive du 9 septembre 1886), l'autre, le droit de représentation et d'exécution (à l'article 11 de la Convention de 1908 a été substitué l'article 9 de la Convention de Berne primitive du 9 septembre 1886).

kých, revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908 ohledně článků 8 a 11 této úmluvy, dosud platné v Řecku. Tyto dvě výhrady se týkají: první práva překladu (článek 8 úmluvy z roku 1908 byl nahrazen článkem 5 původní Bernské úmluvy z 9. září 1886), druhá práva předváděti a provozovati (článek 11 úmluvy z roku 1908 byl nahrazen článkem 9 původní Bernské úmluvy z 9. září 1886).

Příloha II.

Výhrady států vázaných Bernskou úmluvou o ochraně děl literárních a uměleckých ze dne 9. září 1886, revidovanou v Berlíně dne 13. listopadu 1908:

Estonsko:

Estonie fait usage du droit prévu à l'article 25 de la Convention de 1908, en remplaçant les dispositions de cette Convention qui ont trait à la protection du droit de traduction des œuvres littéraires et du droit de représentation des œuvres dramatiques ou dramatico-musicales par celles contenues dans l'article 5 de la Convention conclue à Berne, le 9 septembre 1886 (rédaction donnée à cet article dans l'Acte additionnel signé à Paris le 4 mai 1896), ainsi que par celles contenues dans l'article 9, alinéa 2, de la même Convention de 1886.

Estonsko, používajíc práva uvedeného v článku 25 úmluvy z roku 1908, nahrazuje ustanovení této úmluvy, která jednají o ochraně práva překladu děl literárních a práva provozovati díla dramatická nebo dramaticko-hudební, ustanoveními, která jsou obsažena v článku 5 úmluvy, sjednané v Bernu dne 9. září 1886 (ve znění tohoto článku podle Dodatkové akty podepsané v Paříži dne 4. května 1896), jakož i ustanoveními, která jsou obsažena v článku 9, odst. 2 téže úmluvy z roku 1886.

Nový Zéland a mandátní území Jihoafrické Unie: Jihozápadní Afrika:

En vertu de l'article 27 de la Convention révisée de 1908, il est déclaré qu'en ce qui concerne l'application des dispositions de celle-ci aux oeuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, ne sont pas encore tombées dans le domaine public dans leur pays d'origine, les Gouvernements de la Nouvelle-Zélande et du Sud-Ouest Africain, au lieu d'adhérer à l'article 18 de ladite Convention, entendent rester liés par l'article 14 de la Convention de Berne du 9 septembre 1886 et le No 4 du Protocole de clôture de cette dernière Convention, amendé par l'Acte additionnel de Paris, du 4 mai 1896.

Podle článku 27 revidované úmluvy z roku 1908 prohlašuje se, že vlády Nového Zélandu a Jihozápadní Afriky si přejí na místo přístupu k článku 18 uvedené úmluvy zůstatí vázány co do použití ustanovení úmluvy na díla, která se v době, kdy úmluva nabyla účinnosti, nestala ještě obecným majetkem ve státě jejich původu, článkem 14 Bernské úmluvy ze dne 9. září 1886 a č. 4 Závěrečného protokolu této úmluvy, změněného Pařížskou dodatkovou aktou ze dne 4. května 1896.

Siam:

1. En ce qui concerne la protection des œuvres des arts appliqués à l'industrie, le Gouvernement du Siam substitue à l'alinéa 4 de l'article 2 de la Convention de 1908 l'article 4 de la Convention de 1886, qui ne comprend pas parmi les œuvres littéraires et artistiques les œuvres des arts appliqués.

2. En ce qui concerne l'accomplissement des conditions et formalités prescrites par la loi du pays d'origine de l'œuvre, le Gouvernement du Siam déclare substituer à l'article 4, alinéa 2, de la Convention de 1908, l'article 2, alinéa 2, de la Convention signée à Berne, le 9 septembre 1886.

3. En ce qui concerne le droit exclusif des auteurs de faire ou d'autoriser la traduction de leurs œuvres, le Gouvernement du Siam déclare substituer à l'article 8 de la Convention de 1908, l'article 5 de la Convention signée à Berne, le 9 septembre 1886, dans la version de l'article premier, chiffre III, de l'Acte additionnel de Paris, du 4 mai 1896.

4. En ce qui concerne la reproduction des articles de journaux et de revues, le Gouvernement du Siam déclare substituer à l'article 9 de la Convention de 1908, l'article 7 de la Convention signée à Berne, le 9 septembre 1886, dans la version de l'article premier, chiffre IV, de l'Acte additionnel de Paris, du 4 mai 1896.

5. En ce qui concerne la représentation publique des œuvres dramatiques et dramatico-musicales et l'exécution publique des œuvres musicales, le Gouvernement du Siam déclare substituer à l'article 11 de la Convention de 1908, l'article 9 de la Convention signée à Berne, le 9 septembre 1886, et le chiffre 2 du Protocole de clôture, de même date, de cette dernière Convention.

6. En ce qui concerne l'application de la Convention de 1908 aux œuvres qui, au moment de son entrée en vigueur, n'étaient pas encore tombées dans le domaine public de leur pays d'origine, le Gouvernement du Siam déclare substituer à l'article 18 de la dite Convention de 1908, l'article 14 de la Convention signée à Berne, le 9 septembre 1886, et le numéro 4 du Protocole de clôture, de même date, de cette dernière Convention, dans la version de l'article 2, chiffre II, de l'Acte additionnel de Paris, du 4 mai 1896.

1. Vláda siamská nahrazuje odstavec 4 článku 2 úmluvy z roku 1908 co do ochrany děl užitého umění v průmyslu, článkem 4 úmluvy z roku 1886, která nepočítá k dílům literárním a uměleckým díla užitého umění.

2. Pokud jde o splnění podmínek a formalit předepsaných zákony státu původu díla, prohlašuje vláda siamská, že nahrazuje článek 4, odstavec 2 úmluvy z roku 1908 článkem 2, odst. 2 úmluvy podepsané v Bernu dne 9. září 1886.

3. Co do výhradního práva původců překládati svá díla nebo překlad povolovati, vláda siamská prohlašuje, že nahrazuje článek 8 úmluvy z roku 1908 článkem 5 úmluvy podepsané v Bernu dne 9. září 1886, ve znění článku prvního, číslice III Pařížské dodatkové akty ze dne 4. května 1896.

4. Co se týče otisknutí novinářských a revuálních článků, vláda siamská prohlašuje, že nahrazuje článek 9 úmluvy z roku 1908 článkem 7 úmluvy podepsané v Bernu dne 9. září 1886, ve znění článku prvního, číslice IV Pařížské dodatkové akty ze dne 4. května 1896.

5. Co se týče veřejného provozování děl dramatických a dramaticko-hudebních a veřejného provozování hudebních děl, vláda siamská prohlašuje, že nahrazuje článek 11 úmluvy z roku 1908 článkem 9 úmluvy podepsané v Bernu dne 9. září 1886, a číslicí 2 Závěrečného protokolu stejného data k této úmluvě.

6. Co do použití úmluvy z roku 1908 na díla, která v době uvedení úmluvy v účinnost se nestala ještě obecným majetkem ve státě jejich původu, vláda siamská prohlašuje, že nahrazuje článek 18 uvedené úmluvy z roku 1908 článkem 14 úmluvy podepsané v Bernu dne 9. září 1886 a číslem 4 Závěrečného protokolu stejného data k této úmluvě ve znění článku 2, číslice II Pařížské dodatkové akty, ze dne 4. května 1896.

Příloha III.

Náhradní texty:

Article 2 alinéa 2 de la Convention de Berne primitive de 1886. Si a m.

La jouissance de ces droits est subordonnée à l'accomplissement des conditions et formalités prescrites par la législation du pays d'origine de l'œuvre; elle ne peut excéder, dans les autres pays, la durée de la protection accordée dans ledit pays d'origine.

Article 4 de la Convention de Berne primitive de 1886. Si a m.

L'expression „œuvres littéraires et artistiques“ comprend les livres, brochures ou tous autres écrits; les œuvres dramatiques ou dramatico-musicales, les compositions musicales avec ou sans paroles; les œuvres de dessin, de peinture, de sculpture, de gravure; les lithographies, les illustrations, les cartes géographiques; les plans, croquis et ouvrages plastiques, relatifs à la géographie, à la topographie, à l'architecture ou aux sciences en général; enfin toute production quelconque du domaine littéraire, scientifique ou artistique, qui pourrait être publiée par n'importe quel mode d'impression ou de reproduction.

Le chiffre 2 du Protocole de clôture de la Convention de Berne de 1886. Si a m.

2. Au sujet de l'article 9, il est convenu que ceux des pays de l'Union dont la législation comprend implicitement, parmi les œuvres dramatico-musicales, les œuvres choréographiques, admettent expressément lesdites œuvres au bénéfice des dispositions de la Convention conclue en date de ce jour.

Il est d'ailleurs entendu que les contestations qui s'élèveraient sur l'application de cette clause demeurent réservées à l'appréciation des tribunaux respectifs.

Článek 2, odst. 2 původní Bernské úmluvy z roku 1886. Si a m.

Požívání těchto práv závisí na splnění podmínek a formalit předepsaných zákonodárstvím státu původu díla; nemůže trvati déle v ostatních státech než ochranná doba poskytnutá ve státě původu díla.

Článek 4 původní Bernské úmluvy z roku 1886. Si a m.

Výraz „díla literární a umělecká“ zahrnuje knihy, brožury nebo všechna jiná díla slovesná; díla dramatická nebo dramaticko-hudební, skladby hudební se slovy nebo beze slov; díla umění kreslířského, malířského, sochařského, ryteckého; litografie, ilustrace, zeměpisné mapy; plány, náčrty a plastická díla z oboru zeměpisu, místopisu, umění stavitelského nebo věd vůbec; konečně každý výrobek oboru literárního, vědeckého nebo uměleckého, který může býti uveřejněn jakýmkoli způsobem tisku nebo zpracování.

Číslo 2 Závěrečného protokolu Bernské úmluvy z roku 1886. Si a m.

2. Pokud jde o článek 9 platí, že ty státy Jednoty, jichž zákonodárství zahrnuje mezi díla dramaticko-hudební též díla choreografická, činí uvedená díla výslovně účastnými ustanovení úmluvy sjednané dnešního dne.

Rozumí se mimo to, že spory, jež by vznikly o použití této doložky, budou vyhrazeny rozhodnutí příslušných soudů.

Ostatní náhradní texty, k nimž bylo poukázáno v příloze I a II, byly uveřejněny vyhláškou ministra zahraničních věcí ze dne 24. března 1922, č. 120 Sb. z. a n., již se uvádějí ve známost dodatky k Bernské úmluvě o ochraně děl literárních a uměleckých revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908.